

5) Pamatojoties uz saņemto informāciju, Komisija atzīst, ka metodēm, ko Bulgārija piemēro attiecībā uz maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu, nav skaidras saistības ar tiešo izmaksu jēdzienu Direktīvas 2001/14/EK 7. panta 3. punkta izpratnē.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīva 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju (OV L 75, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 29. martā iesniedza Tribunal de première instance de Bruxelles (Beļģija) — Isera&Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Lieta C-154/12)

(2012/C 174/27)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Isera&Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Atbildētājs: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Prejudiciālais jautājums

“Vai 16. pants Padomes 2006. gada 20. februāra Regulā (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (¹), šobrīd Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulas (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (²), 51. pants, nosakot cukura-cukurbiešu nozarei nodevu EUR 12 par tonnu kvotas cukura, nav spēkā:

— ciktāl likumdevēja izmantotais tiesiskais pamats šāda noteikuma ieviešanai ir bijušā EKL 37. panta 2. punkta trešā daļa, šobrīd LESD 43. panta 2. punkts;

— ciktāl likumdevējs, pamatojot nodevu kā pasākumu, kas paredzēts, lai finansētu “cukura TKO” izdevumus, lai gan faktiski tā finansē tiešo atbalstu un/vai ir paredzēta 2006. gada cukura reformas budžeta neitralitātes saglabāšanai, nenorāda skaidru un viennozīmīgu pamatojumu šādas nodevas ieviešanai, kā to prasa LESD 296. pants (bijušais EKL 253. pants);

— ciktāl cukurbiešu cukura ražošana ir vienīgā nozare, kurai ir uzlikta šāda nodeva, kas papildina vispārējo Eiropas Savienības budžetu, nodeva ir jāuzskata par diskriminējošu gan starp audzētājiem, kuri ir saglabājuši biešu audzēšanu, un tiem, kas ir izbeiguši biešu audzēšanu, gan starp cukurbiešu cukura ražotājiem un pārējo lauksaimniecības vai nelauksaimniecības nozari;

— ciktāl ir jāuzskata, ka ar nodevu pārkāpj samērīguma principu, jo tā nav ne piemērota, ne nepieciešama, lai finansētu “cukura” TKO izdevumus, ne arī samērīga salīdzinājumā ar faktiskajām izmaksām un perspektīvajām izmaksām “cukura” TKO?”

(¹) OV L 58, 1. lpp.

(²) OV L 299, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 30. martā — Eiropas Komisija/ Īrija

(Lieta C-158/12)

(2012/C 174/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Petrova, K. Mifsud-Bonnici)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neizsniedzot atļaujas saskaņā ar Direktīvas 2008/1/EK (¹) 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā nepārskatot un vajadzības gadījumā neatjauninot atļauju nosacījumus attiecībā uz 13 esošajām cūku audzēšanas iekārtām un putnu audzēšanas iekārtām Īrijā, un līdz ar to nenodrošinot, ka esošās iekārtas vēlākais no 2007. gada 30. oktobra darbosies saskaņā ar Direktīvas 2008/1/EK 3., 7., 9., 10., 13. pantu, 14. panta a) un b) punktu, kā arī 15. panta 2. punktu, Īrija nav izpildījusi IPNK direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar IPNK direktīvas 5. panta 1. punktu dalībvalstīm bija jānodrošina, ka to kompetentās iestādes ne vēlāk kā līdz 2007. gada 30. oktobrim izsniegs atļaujas saskaņā ar 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā pārskatīs un vajadzības gadījumā atjauninās esošo atļauju nosacījumus.